

vexilologie

ZPRAVODAJ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU PŘI OKD PRAHA 3
obsahující odborná pojednání a informace o vlajkách

64

Ing. Jaroslav Martykán - RNDr. František Fícha

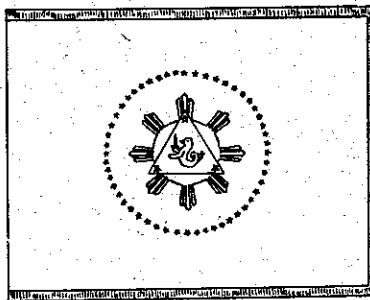
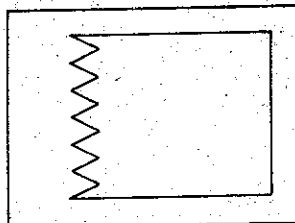
VLAJKY NEJVYŠŠÍCH PŘEDSTAVITELŮ STÁTŮ SVĚTA

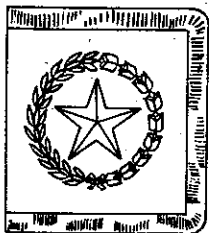
ČÁST V - ASIE

BAHRAJN - emírovu vlajku tvoří státní vlajka, jejíž poměr stran byl změněn na 3:4, doplněná při horním, vlajícím a dolním okraji bílým lemem, který omezuje šířku červeného pole listu na pět zubů /P, s. 70; FTAAW, s. 213 uvádí bílý lem pouze při horním a dolním okraji/.

BRUNEJ - vlajkou sultána je žlutý list o poměru stran 1:2 s červeným vyobrazením státního znaku uprostřed s tím, že dvě ruce po stranách znaku byly nahrazeny dvěma červenými sedícími tygry /WUFAN, s. 45/.

FILIPÍNY - prezident republiky používá vlajku, kterou tvoří modrý list o poměru stran 26:33 se zlatým lemem při horním, vlajícím a dolním okraji. Ve středu listu je zlaté slunce převzaté ze státní vlajky, přes které je položen červený trojúhelník. Zlatý mořský lev v něm umístěný byl převzat ze znaku Manily z r. 1596 a je obklopen třemi zlatými hvězdami. Kolem slunce je do prstence uspořádáno padesát dva bílých hvězd. V této podobě se užívá od r. 1945 a odráží zřetelný vliv vlajky prezidenta USA /P, s. 218; LM/.

INDONÉSIE - vlajku tvoří žlutý čtvercový list /někdy se používá i poměru 4:5/, který nese zlatou hvězdu uzavřenou ve věnci ze snítek rýže padí a bavlny. Při horním, vlnicím a dolním okraji je zlaté třásnění. Žlutá barva symbolizuje autoritu vládce, hvězda a snítky rýže a bavlny byly na prezidentskou vlajku převzaty ze státního znaku a představují sociální spravedlnost vyjádřenou dostatkem potravy a ošacení pro všechny /FB XVII:2, s. 59/.

IZRAEL - prezidentskou vlajku tvoří modrý čtvercový list s úplným bílým okrajem; modré pole vyplňuje emblém ze státního znaku - sedmiramenný svícen menorah, po jehož stranách jsou dvě

olivové ratolesti a pod ním hebrejský název státu, vše bílé. Prezidentská vlajka byla přijata v r. 1948. Na moři používá prezident verzi válečné námořní vlajky se zlatým lemem při horním i dolním okraji a malou zlatou kotvou v horním cípu /FW, s. 178/.

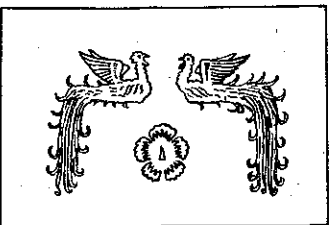
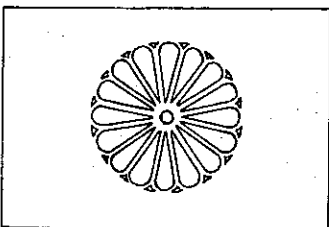
JAPONSKO - červený list o poměru stran 2:3 se stylizovaným květem chryzantémy s 16 paprsky uprostřed. V této podobě byla císařská vlajka přijata již v r. 1871. Zlatý květ chryzantémy představuje Slunce.

Podle mýtu je přímým potomkem sluneční bohyně Amaterasu i japonský císař. Proto je chryzantéma tzv. císařským monem /Kiku-non Kana-mon/, symbolem vládce /FW, s. 196/.

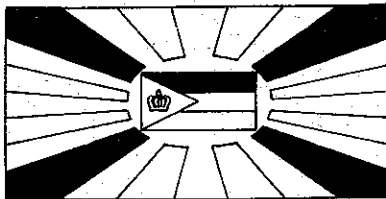
JEMENSKÁ LIDOVÁ DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA - předseda prezidia Nejvyšší lidové rady používá jako svého emblému vlajku, kterou tvoří státní vlajka doplněná vyobrazením státního znaku v horním rohu /FW, s. 178/.

JIŽNÍ KOREA - vlajka prezidenta Korejské republiky je modrá o poměru stran 2:3 s monem v podobě zlatého květu ibišku /Hibiscus syriacus/ umístěným poněkud pod středem listu a obklopeným dvěma zlatými fénixy - historickými korejskými císařskými symboly. Vlajka byla zavedena 31.1.1967 /P, s. 221; LM/.

KATAR - emír používá jako svého symbolu státní vlajku země bez jakýchkoliv doplňků /P, s. 205/.

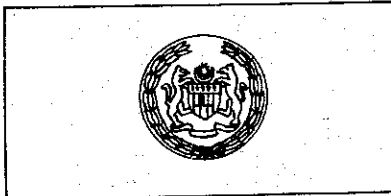

JORDÁNSKO - královskou vlajkou je list o poměru stran 1:2 se soustřednými pruhovými poli, jejichž uspořádání se na vlajce čtyřikrát opakuje. Tvoří je pruh černý /v horním rohu/, bílý, zelený, bílý, červený a bílý - seřazené po směru hodinových ručiček. Uprostřed je v bílém oválu státní vlajka, u níž byla sedmicípá hvězda nahrazena žlutou korunou /tj. původní královská vlajka/. Nynější vlajka krále byla přijata před r. 1933 /FW, s. 174/.

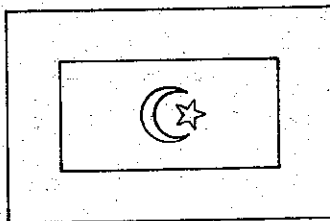

KUVAJIT - emírovu vlajku tvoří státní vlajka doplněná zlatou korunou orientálního stylu uprostřed horního zeleného pruhu. Poprvé byla použita 26. 5. 1975 /Flagmaster č. 017, 1975; Vexillologia IV/2, s. 46/.

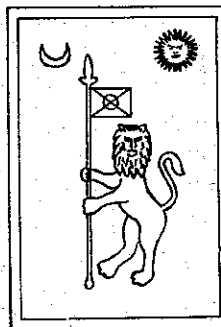
MALAJSIE - král používá vlajku, kterou tvoří žlutý list o poměru stran 1:2 se státním znakem uprostřed bílého disku zavlnutého do zeleného věnce z klasů rýže padí; disk je umístěn ve středu listu. Žlutá je barvou krále /FW, s. 183; LM/.

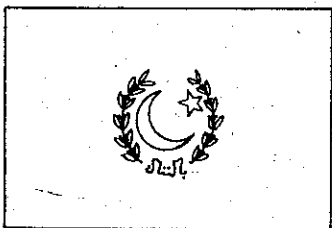
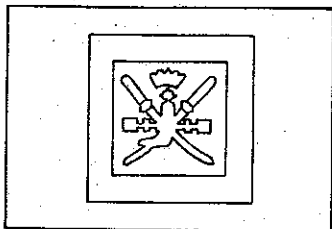

MALEDIVY - prezidentskou vlajkou je státní vlajka doplněná bílou pěticípou hvězdou v blízkosti bílého půlměsíce, který má poněkud uzavřenější tvar než státní vlajce; jeden z cípů hvězdy přitom směřuje k hornímu rohu listu vlajky /WUFAN, s. 70/.

NEPÁL - nepálský král používá červený list o poměru stran 3:2 s úzkým úplným bílým lemem. Na něm je bílé vyobrazení lva třímajícího v předních tlapkách kopí s obdélníkovou vlajkou; v horní části královské standardy při žerdí je vodorovně položený půlměsíc a ve vlajčící části Slunce s tvářmi, které byly převzaty ze státní vlajky Nepálu. Některé prameny uvádějí tuto vlajku v podobě listu o poměru stran 2:3 /např. FTAAW, s. 264/. Uvádíme však podobu podle FW, s. 200.

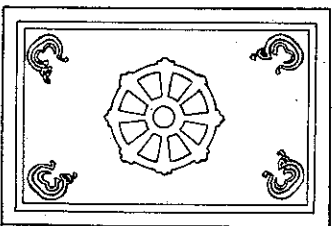

15. 3. 1973 s tím, že státní vlajka byla v detailech upravena patrně v září 1981 /FB XIV:2, s. 44/.

SINGAPUR - prezident republiky používá červený list o poměru stran 1:2 s bílým půlměsícem a pěti bílými hvězdami uprostřed. Symbolika a podoba emblému na vlajce prezidenta odpovídá symbolice a podobě emblému na státní vlajce, červená barva listu je navíc interpretována jako barva suverenity a vlády /FW, s. 187/.

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY - vlajku prezidenta tvoří státní vlajka doplněná státním znakem ve středu bílého pruhu a zlatým třepením při horním, vlajcím a dolním okraji /viděna jedním z autorů(-jm-) na oslavách státního svátku 2. 12. 1984/.

SRÍ LANKA - červený list o poměru stran 2:3 s úplným zeleným lemem a bílým sinhálským nápisem "džája" - vítězství - v každém rohu červeného pole. Zelený lem je od červeného listu oddělen užším bílým proužkem /šířka obou pruhů je v poměru 2:1/. Uprostřed listu je stylizovaná kresba "dhámačakra" - kola zákonů - v oranžové barvě. Průměr kola odpovídá 3/5 šířky červeného pole.

Prezidentská vlajka této podoby byla zavedena 2. 1. 1978 a má bohatou symboliku. Kolo "dhámačakra" je buddhistickým symbolem společenské spravedlnosti a jeho osm loukotí představuje osm zastavení na lidské cestě k dokonalosti - správný názor, správné rozhodnutí, správná řeč, správné chování, správný způsob života, správné usilování, správné myšlení a správná meditace. Zelený lem představuje pokrok a blahobyt, sinhálský nápis "džája" též připomíná jméno současného prezidenta Junia Richarda Džajevardena - je emblémem prezidentovy rodiny /FB XVIII:2, s. 36-37; FM 68/ 4.7.1981; Zbavitel, D.: Starovčká Indie. Praha 1985, s. 80/.

OMÁN - emblémem sultána je červený list o poměru stran 2:3, uvnitř něhož je v červeném čtvercovém poli, odděleném od ostatního listu zeleným lemem, zlatý státní znak doplněný korunou.

V této podobě se sultánova vlajka používá od r. 1978 /FM 21/ 2.6.1978; FM 32/10.2.1979/.

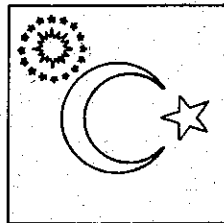
PÁKISTÁN - prezidentská vlajka je modrá o poměru stran 2:3 s půlměsícem a pěticípou hvězdou, zavínutými do věnce z vavřínových snítek, a s urdským názvem země uprostřed, vše je zlaté. Modrá barva je odvozena z vlajky bývalého generálního guvernéra /FW, s. 201; LM/.

SAÚDSKÁ ARÁBIE - královskou vlajku tvoří státní vlajka doplněná v dolním rohu při žerdi žlutou kresbou státního znaku. V této podobě byla zavedena královským dekretem z

SÝRIE - čtvercová varianta státní vlajky se používala jako prezidentská vlajka jak v letech 1963-1972, tak v letech 1972-1980. Lze předpokládat, že její čtvercová podoba zůstala i po přijetí dnešní vlajky v r. 1980 nadále symbolem hlavy státu /JL, s. 127; P, s. 201/.

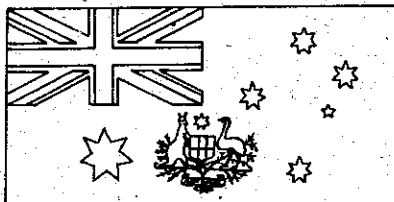
THAJSKO - královu vlajku tvoří žlutý list o poměru stran 1:1 se zlato-červeným státním znakem - mýtickým ptákem garudou. Znak garudy byl na vlajku vložen v r. 1910, kdy nahradil dřívější králov emblem. Garuda je průvodcem boha Višnu a v buddhistickém učení platí za nepřítele všech zlých sil /FW, s. 203/.

TURECKO - prezidentskou vlajkou je čtvercová varianta státní vlajky doplněná v horním rohu zlatým emblémem - slunce v kruhu šestnácti pěticípých hvězd /FW, s. 180/.

ČÁST VI - AUSTRÁLIE A OCEÁNIE

AUSTRÁLIE - vlajka generálního guvernéra z r. 1936 je standardního vzoru, na zlaté stuze nese modrý nápis COMMONWEALTH OF AUSTRALIA. Předseda vlády používá státní vlajku doplněnou v dolní polovině velkým státním znakem. Byla zavedena r. 1966 /FW, s. 207/.

FIDŽI - generální guvernér používá modrou vlajku o poměru stran 11:15 se standardním emblémem britského lva stojícího na královské koruně, nápis FIJI však není umístěn na obligátní stuze, ale na žlutobílé velrybí kostici "tabua", která je na souostroví oblíbeným dárkem /WUFAN, s. 85, 253; FW, s. 210/.

NAURU - prezident používá jako svého emblému státní vlajku /FM 47 z 9.1.1980/.

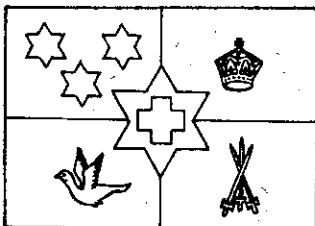

NOVÝ ZELAND - vlajka generálního guvernéra je standardního vzoru s modrým nápisem NEW ZEALAND na žluté stuze /FW, s. 212/.

ŠALOMOUNOVY OSTROVY - vlajka generálního guvernéra má v zásadě standardní podobu, stuha byla nahrazena

Žlutou stylizovanou dvojhlavou siluetou fregatky, přes kterou je umístěn modrý nápis SOLOMON ISLANDS /FB XVII:5, s. 136/.

TONGA - čtvercena královská vlajka o poměru stran 26:37 byla odvozena ze státního znaku, přijatého r. 1862. Tři šesticípé hvězdy v prvním poli představují tři hlavní ostrovní skupiny - Tongatapu, Ha'apai a

Vava'u, zlatá koruna ve druhém poli symbolizuje monarchii, bílá holubice ve třetím poli připomíná křesťanství a tři stříbrné meče ve čtvrtém poli zastupují tři dynastie králů, které vládly ostrovům. Šesticípá hvězda s červeným křížem uprostřed je symbolem národa /FB VI:4, s. 135; FW, s. 213/.

TUVALU - vlajka generálního guvernéra je standardního vzoru s modrým nápisem TUVALU na žluté stuze /WUFAN, s. 221/.

+ + +

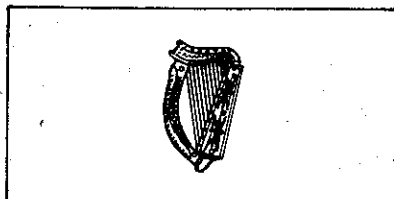
Autoři chtějí na závěr poděkovat Jiřímu Loudovi, Pavlu Fojtkovi a ing. Aleši Brožkovi za pomoc při přípravě tohoto příspěvku a ing. Michaelu Kroupovi, CSc., za výtvarnou spolupráci.

Zároveň se obracejí ke všem čtenářům, kteří mohou informace o vlajkách nejvyšších představitelů na stránkách Vexilologie upřesnit nebo doplnit, aby tak učinili a o své znalosti se podělili i s ostatními členy klubu, kteří mají o tuto problematiku zájem.

IRSKO

Předcházející informaci o prezidentské vlajce, uveřejněnou ve Vexilologii č. 61, s. 1229, doplňujeme o další údaje.

Modrá barva listu je odvozena z barvy stuhy nejvyššího irského vyznamenání, řádu sv. Patrika; harfa byla převzata z prezidentské pečeti a má 15 strun. Výška harfy odpovídá asi 5/8 šířky listu. Prezidentská vlajka je vyráběna ve velikostech 9 x 18, 10 a půl x 21 a 3 x 6 stop a její proporce odpovídají státní vlajce. Vlajka byla schválena vládou 13. 2. 1945 a poprvé použita při inauguraci prezidenta Douglase Hyda dne 24. 5. 1945 / Séemas Ó Brogáin: The presidential standart, Irish Vexillology Newsletter č. 3, 1985, s. 15; FW, s. 126/.

- jm -

Ing. Jiří Tenora

PRAPOR CIVILNÍ OBRANY NDR

Civilní obrana Německé demokratické republiky /CO, Zivilverteidigung der DDR/ je organizace na ochranu obyvatelstva, národního hospodářství, životně důležitých zařízení a kulturních hodnot před následky katastrof a havárií, v případě války též před agresivními vojenskými operacemi /1/.

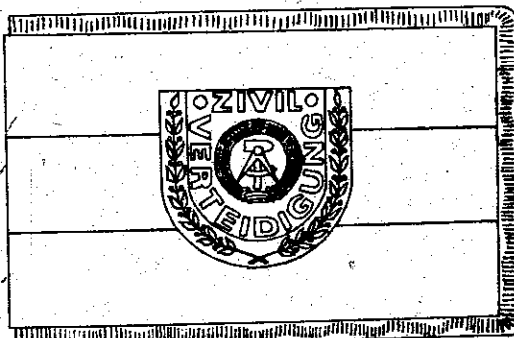
Dne 11. února 1958 odhlasovala Lidová sněmovna zákon o protivzdušné ochraně /Luftschutzgesetz/. Tento zákon je všeobecně považován za zakládací akt dnešní CO.

Rostoucí požadavky na účinnou ochranu obyvatelstva a zajištění životně důležitých oblastí socialistické společnosti vyústily v zákon o civilní obraně ze dne 16. září 1970. K civilní obraně náleží útvary záchranné, vyprošťovací, opravářské, odmořovací, sanitní, požární, zásobovací a mechanizované. Útvary CO se skládají z vojenských osob v aktivní službě /vojínů, poddůstojníků a důstojníků/ a z vedoucích a řadových pracovníků závodů a institucí, jakož i z dobrovolníků z řad občanů. Civilní obrana spadá pod ministerstvo národní obrany NDR.

Pro jednotky, učební zařízení a útvary CO byly zavedeny v r. 1979 /2/ prapory /Fahne der Einheiten, Lehreinrichtungen und Formationen der Zivilverteidigung der DDR/. Jsou popsány v § 8, odst. 1 nařízení:

"Odpovídají tvarem a velikostí státní vlajce NDR. Uprostřed je umístěn emblém CO. Emblém pozůstává ze státního znaku NDR, kolem něhož je opis ZIVILVERTEIDIGUNG /Civilní obrana/ na malinově červeném /3/ podkladě a je obklopen jednoduchým, nahoře neuzavřeným stříbrným vavřínovým věncem. V horním rohu na černém pruhu praporu je umístěno označení jednotky, učebního zařízení nebo útvaru. Emblém vč. vavřínového věnce se má k šířce praporu jako 3:5. Prapor je opatřen stříbrným třepením. K praporu patří malinově červená stuha."

Pouze z barevného vyobrazení, které je součástí nařízení, vyplývá, že stříbrný věnc leží na červeném podkladě a že opíje je v bílé barvě. V odst. 2 se stanoví, že "prapory jsou propůjčovány na rozkaz ministra národní obrany za vynikající výkony a zásluhy při plnění stanovených úkolů".

3:5 §*1979.07.12 + 1979.09.01"

Poznámky:

- /1/ Wörterbuch zur deutschen Militärgeschichte. Berlin, Militärverlag 1965, s. 1101.
- /2/ Verordnung über Flaggen, Fahnen und Dienstwimpel der DDR z 12. 7. 1979, zvl. tisk č. 1014 z 30. 11. 1979, s. 6, s účinností od 1. 9. 1979.
- /3/ V originále stojí pro tuto barvu "malinorot". Je to novotvar vytvořený z ruského "malina" a německého "rot", doslova tedy malinově červený. Autor se domnívá, že se spíše jedná o odstín fialové.

PRAPOR MINSKA

Minsk, hlavní město Běloruské SSR, má stejně jako jiná sovětská města, oblasti, kraje, autonomní a svazové republiky

prapor. Ten je tvořen sametovým rudým listem o rozměrech 185 x 132 cm se zlatými hedvábnými třásněmi, jež jsou našity k listu ze tří stran. Prapor je připevněn k žerdi s ozdobným zakončením. Na lícové straně praporu je vyšit zlatým hedvábím portrét V.I. Lenina ve věnci z vavřínových a dubových listů a hesla v běloruštíně: "Пралетары усіх країн, яднайцеся!" "Пад сцягам марксізма - ленінізма, пад кіравніцтвам Камуністычнай

партыі - уперад, да перамогі камунізма!" / "Proletáři všech zemí, spojte se!" a "Pod praporem marxismu-leninismu, pod vedením komunistické strany kupředu za vítězství komunismu!"/. V horním rohu jsou našity dva Leninovy řády a medaile Zlatá hvězda. První Leninův řád byl městu udělen 3. prosince 1966. Další řád dostal Minsk společně s medailí 25. června 1978. Originální vyznamenání jsou uchovávána odděleně. Na rubové straně praporu je vyobrazen znak Běloruské SSR a nápis "Беларуская Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка" "Мінскі гарадскі Савет народных дэпутатаў" v běloruštíně. K horní části žerdi jsou připevněny dvě řádové stuhy. Po Velké říjnové socialistické revoluci existovalo několik podob praporu. První prapor byl zaveden začátkem r. 1918 brzy po nastolení sovětské vlády v městě, druhý v r. 1944 po osvobození města od fašistů, třetí v r. 1974 po udělení čestného názvu Město - hrdina a čtvrtý v r. 1977 po přijetí nové sovětské ústavy.

Prapor je uchováván ve výkonném výboru městského sovětu. Užívá se při manifestacích, je také přinášěn na různá slavnostní zasedání. Praporečnický se obvykle stávají účastníci VRSR, občanské a Vlastenecké války, předáci a novátoři, vědečtí a kulturní pracovníci.

Lit.: Minsk. Enciklopedičeskij spravočnik. Minsk 1980.

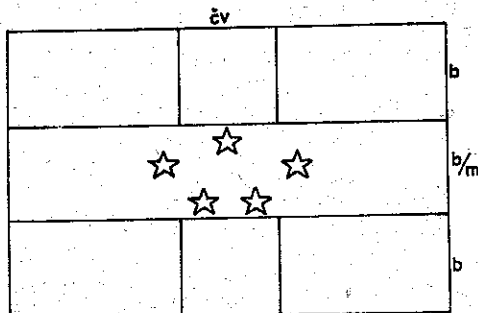
I. M. Kurkov, Minsk

NOVÉ VLAJKY

NIZOZEMSKÉ ANTILY

Ústavní změna, která nastala v tomto autonomním státě Nizozemského království dnem 1. 1. 1986, kdy z něho byla vyčleněna Aruba, se pochopitelně musela promítnout i v jeho symbolech, jež dosud připomínaly spojení šesti hlavních ostrovů tohoto souostroví. Na základě dohody podepsané zástupci Nizozemí, Nizozemských Antil a Aruby dne 12. 3. 1983 byl 7. 6. 1985 přijat nizozemskými stavy zákon o ustanovení samostatného členského státu Nizozemského království - Aruby, takže nizozemská unie má od 1. 1. 1986, tj. po krátkém období od r. 1975, kdy z ní vystoupil po svém osamostatnění Surinam, opět tři členy - Nizozemí, Nizozemské Antily a Arubu.

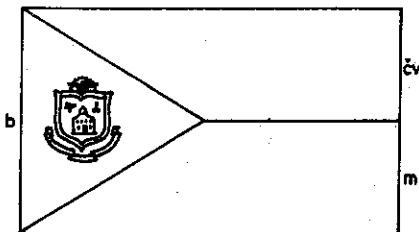
S platností od 20. 3. 1986 byla z vlajky zavedené v r. 1959 z horní dvojice hvězd jedna vyňata a druhá posunuta do středu, takže uprostřed modrého vodrovného pruhu je nyní na myšlené elipse umístěno pouze pět bílých hvězd /1+2+2/. Ty reprezentují zbývající ostrovy Antil - Curaçao, Bonaire, Sint Maarten, Sebu a Sint Eustatius, z nichž tři posledně jmenované se staly samostatnými správními jednotkami v rámci Nizozemských Antil k 1. 4. 1983. Spojíme-li horní hvězdu myšlenými čarami s ostatními hvězdami, pak tyto spojnice mezi sebou svírají úhly 45°. Délky těchto spojníc jsou shodné. Střed horní hvězdy i obou dolních hvězd je vzdálen od okrajů modrého pruhu šestinu jeho šířky a velikost hvězd odpovídá čtvrtině šířky tohoto pruhu /jenž sám má šířku třetiny šířky vlajky/. Barvy vlajky jsou nizozemské, modrá navíc symbolizuje Karibské moře. Poměr stran vlajkového listu zůstává 2:3. Pokud se vyvěšují vlajky všech tří zemí najednou, je nizozemská vlajka uprostřed, vlajka Nizozemských Antil heraldicky vpravo a arubská vlajka vlevo. Antilská vlajka se nemůže vyvěšovat vedle samotné vlajky arubské; ve dvojici musí být vlajka nizozemská. /Vexilla Nostra, 21, 1986, č. 147, s. 118-121; 126. Flaggenmitteilung z 10. prosince 1986./

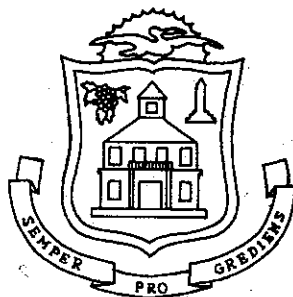
1m

SINT MAARTEN

Vedle ostrovů Bonaire /viz Vexilologie č. 51, s. 1082/ a Curaçao /viz Vexilologie č. 57, s. 1172/ se v roce 1985 dočkal své

oficiální vlajky i ostrov Sint Maarten. Dne 13. června přijala ostrovní rada usnesení, kterým se vlajkou ostrova stal list o poměru stran 2:3 se dvěma vodorovnými pruhy, červeným nad modrým, a bílým rovnostranným trojúhelníkem při žerdi. Uprostřed trojúhelníku je státní znak ze 17. 11. 1982, barvy vlajky odpovídají nizozemským. Znak ostrova při-

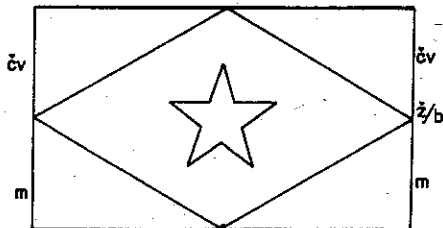
jetý ostrovní radou tvoří modrý štít s oranžovým lemem /oranžová barva připomíná vládnoucí oranžský rod/, nad štítem před žlutým vycházejícím sluncem šedá silueta pelikána. Na štítu je umístěn velký bílý dům se zelenými obrysy. V pravém horním rohu je zobrazen bílý pomník, jenž se nachází na silnici, která rozděluje nizozemskou a francouzskou část ostrova. V levém horním rohu je kytice šalvěže /Wedelia jacquini/ žluté barvy se zelenými listy. Na žluté dvakrát přelozžené stuze se objevuje modrý nápis SEMPER PROGREDIENS /Vždy pokrokoví/.

Konečná podoba znaku byla velmi ovlivněna návrhem, jenž zaslal ostrovní radě dr. Whitney Smith. /The Flag Bulletin, 23, 1984, č. 6, s. 193-196; Vexillinfo, 1986, č. 71, s. 23; Flagmaster, 1985, č. 46./

jm, R.K.

SABA

Další z antilských ostrovů přijal své symboly a hymnu 6. 12. 1985; jeho vlajkou je list o poměru stran 2:3 s bílou routou, jejíž vrcho-

ly se dotýkají okrajů listu v polovině délky i šířky. Horní takto vzniklé trojúhelníky mají červenou barvu, spodní jsou pak modré. Ve středu vlajky je velká pěticípá hvězda, jejíž barva je podle úředního popisu označena jako zlatá, i když na vlajce je ve skutečnosti žlutá. Hvězda symbolizuje ostrov Sabu, její barva pak připomíná, jak je ostrov jeho obyvatelům drahý.

Červená, bílá a modrá připomínají historické a politické svazky s Nizozemím a ostatními ostrovy Nizozemských Antil, červená a modrá však mají i vlastní symboliku; červená barva představuje jednotu, odvahu a odhodlání a modrá moře obklopující ostrov. Vlajka byla vybrána ze 130 návrhů. Jejím autorem je osmnáctiletý Edmond Daniel Johnson. /Info-Bulletin, 1986, č. 72; Vexilla Nostra, 21, 1986, č. 145./

- jm -

NOVÉ STÁTNI ZNaky

NIZOZEMSKÉ ANTILY

K 20. 3. 1986 byl upraven i znak Nizozemských Antil, který nyní tvoří zlatý, červeně lemovaný štít s pěti modrými pěticípými hvězdami /2+1+2/, královskou korunou a heslem LIBERTATE UNANIMUS /Ve svobodě jednomyslný/ na zlaté stuze. /Info-Bulletin, 1986, č. 72/

- jm -

SABA

Znak ostrova tvoří stříbrný štít, jenž je černě lemován. Na něm je zelená silueta Saby, zčásti zakrytá modrým mrekem a obklopená typickými předměty ze života ostrovanů - rybou, trojstěžníkem a batátém, vše zlaté. V klenotu je hlava racka zvaného wedrego /Puffinus iherminieri/ v přirozených barvách. Štít je nahoře orámován zelenými listy zelí a dole zlatou stuhou, na níž je kromě názvu ostrova i černé moto REMIS VELISQUE /Veely i plachtami/, jež zřejmě připomíná, že Saba byla objevena za bezvětří. Autorem tohoto znaku, jenž porušuje heraldická pravidla, je George Seaman. /Info-Bulletin, 1986, č. 72; Vexillinfo, 1986, č. 71; Vexilla Nostra, 21, 1986, č. 145./

R.K.

CURAÇAO

Informaci o vlajce, uveřejněnou ve Vexilologii č. 57, s. 1172, doplňujeme pro úplnost údajem o znaku ostrova, který je však používán již delší dobu. Tvoří jej štípený štít se srdčím štítkem - městským znakem Amsterodamu. V pravé stříbrné polovině pluje na modrých vlnách pod plnými plachtami žluté barvy dvojtěžník, v levé stříbrné polovině vyrůstá ze zelené půdy Citrus curassariensis, ze slupek jehož plodů se vyrábí místní pro-

slavený likér. Dvojtěžník značí spojení s mořem. Modrá barva symbolizuje věrnost tradiční poctivosti, pracovitost a lásku k ostrovu. Strom se žlutými plody připomíná úrodnost půdy ostrova. /Info-Bulletin, 6, 1985, č. 70, s. 11./

abr

VEXILOLOGICKÁ LITERATURA

William G. Crampton: The New Observer's Book of Flags. London, Warne 1986. 190 s. formátu 100x156 mm. Cena 2 libry 95 pencí.

V renomovaném nakladatelství Frederick Warne, jež je nyní součástí koncernu Penguin Books, vyšlo v červenci 1986 nové vydání této populární knížky. Oproti předchozímu vydání z r. 1984 byly doplněny vlajky nové /Gronsko, Severní Kypr, Herm, Aruba, Bonaire, Curaçao, Pitcairn/ a vlajky změněné /Burkina Faso, Guernsey, Egypt, Sv. Vincenc/. Několik vlajek však chybí. Je to vlajka Francouzské Polynésie, Azor, Madeiry, Saharské arabské republiky, ostrova Wake, španělských severoafrických osad, Martiniku, St. Pierre a Miquelonu i ostrovů Wallis a Futuna. Nepodařilo se ani umístit "novou" vlajku Haiti - tato republika je zastoupena ještě vlajkou starou. V odstavci, který se zabývá Nizozemskými Antilami, chybí vlajky ostrovů Saba a St. Maarten /St. Eustatius ještě vlastní vlajku nemá/.

Chyby v knize jsou sice v malém počtu, ale převážně se vyskytly již v předchozím vydání. Na s. 74 jsou příliš široké vnitřní pruhy u vlajky Botswany, tisková chyba na s. 77 /Barbados - v závorce uvedené číslo stránky má být 73/, na s. 89 Středoafriická republika dávno nahradila císařství, znak Dánska na s. 96 je otištěn obráceně, na téže straně jsou chyby v českém textu hesla na prezidentské standartě. Na s. 153 v popisu vlajky Kanárských ostrovů bylo přehozeno pořadí barev /místo bílé, modré, žluté je nesprávně bílá, žlutá, modrá/, na s. 187 má být v rejstříku u Namibie uvedeno číslo stránky 152 /a ne 153/. Ve znaku Sýrie na s. 160 byly doplněny hvězdy a pruhy na štítu na prsou orla, ale levý pruh, jenž je černý, nebyl vyšrafován, takže se jeví, jako by byl bílý.

R.K.

VEXILOLOGIE - zpravodaj Vexilologického klubu při Obvodním kulturním domě v Praze 3, Kalininova ulice č. 53, 130 00 Praha 3. Vychází neperiodicky a je určen p o u z e členům klubu. Toto číslo připravil ing. Aleš Brožek za spolupráce ing. Jaroslava Martykána, doc. dr. Ludvíka Muchy, CSc. a dr. Zbyška Svobody. Výtvarně spolupracoval ing. Michael Kroupa, CSc. a latinské texty přeložil dr. Josef Landergott.

Prosinec 1986

č. 64